

[Arbejdsministeren.]

Men dette er jo et forslag til folketingsbeslutning, og mit svar til forslagsstillerne har altså været et ja.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Erling Dinesen*) (S):

Jeg skal ikke gøre så mange bemærkninger til det, der har været fremført. Jeg vil gerne sige tak for den tilslutning, der er givet til forslaget. Den eneste undtagelse er, så vidt jeg har konstateret, fremskridtspartiet, og det kommer ikke som noget chok for mig, at man dér også har en mærkelig reaktionær og ubehjælpssom holdning til problemerne på dette felt.

Så skulle jeg måske gøre et par bemærkninger til hr. Simonsen, der var lidt drilagtig, som han plejer at være, og mente, at jeg pludselig havde fået så travlt. Jeg vil gerne sige, at jeg havde i og for sig ikke haft noget personligt ønske om at fremsætte dette forslag til folketingsbeslutning, hvis jeg havde været klar over, at vi kunne regne med, at et lovforslag ville komme i denne folketingsamling. Det var et svar fra arbejdsministeren den 7. februar i år på et spørgsmål, som vi stillede i arbejdsmarkedsudvalget, der var årsag til, at jeg fremsatte forslaget, for i dette svar oplyste arbejdsministeren, at han ikke på daværende tidspunkt kunne sige noget om, hvornår forslag blev fremsat. Jeg vil gerne sige, at vi i den tidligere regering havde besluttet at fremsætte forslag, og det var også sket, hvis ikke valget var blevet udskrevet den 8. november, så havde forslaget været fremsat inden jul, det var ganske nøje vedtaget og planlagt, og det ville også have været i orden.

Jeg er helt klar over, at det gælder ikke bare dette forslag, det gælder samtlige lovforslag — det var i øvrigt den tidligere statsminister J. O. Krag, der traf beslutning om det — at det nødvendigvis må forsynes med oplysninger om de økonomiske konsekvenser, de administrative konsekvenser, og det arbejde blev sat i gang, umiddelbart efter at jeg fra arbejdsrådet i september måned fik det første udkast til denne lovreform — og det er en meget omfattende reform: jeg tror, alene bemærkningerne til lovforslaget fylder 80-90 maskinskrevne sider. Det er ikke noget lille arbejde, det er klart, og det skal også forhandles med andre ministerier,

det skal drøftes med administrationsdepartementet, med justitsministeriets lovkontor osv. Men det var altså i orden, og jeg regnede med, at det arbejde omkring disse ting ville kunne være færdigt efter ca. 3 måneders forløb, som der nu har været tale om, siden den ny regering trådte til.

Men det spørgsmål, jeg gerne vil rejse i denne sammenhæng, er: skal staten, skal det offentlige betale? Er det egentlig rimeligt på det felt her? Er det meningen, at det offentlige som hidtil skal klare problemerne, når der sker skader og ulykker? Bør arbejdsgiverne ikke i højere grad komme ind i billedet? Derfor har jeg rejst spørgsmålet om dette arbejdsgiverbidrag, og det vil jeg gerne anbefale at man nu ser nærmere på, drøfter nærmere i udvalg; det kan ske i forbindelse med lovforslaget, som jeg regner med nu kommer inden for en måneds tid; så kan vi drøfte det nærmere, men jeg synes, det er et meget vigtigt spørgsmål.

Poulsaard (FP):

Det er lige et par bemærkninger til hr. Freddy Madsen. Hr. Freddy Madsen udtaler, at det er en fornærmelse mod de tusindvis af sikkerhedsfolk, der findes. Nej, hr. Freddy Madsen, det er ingen fornærmelse. Jeg har selv været tillidsmand, og jeg ved, hvilket besvær det har været at få arbejderne til at efterleve selv de mest elementære sikkerhedsbestemmelser. Jeg tror, at misforståelserne opstår, fordi det er så længe siden, de kommunistiske repræsentanter i dette høje ting har været på en arbejdsplads, at de overhovedet ikke kender mere til problemerne.

Hr. Erling Dinesen siger: mærkelig reaktionær holdning, fremskridtspartiet indtager. Ja vel, hr. Erling Dinesen, men når vi nu siger, at den lov, som jeg går ud fra er vedtaget under socialdemokratiet, kan vi fuldt ud støtte, vi siger bare, at den er god nok, hvis vi får dens bestemmelser efterlevet, så må det jo være socialdemokratiet, der på det tidspunkt var reaktionært. Om de så bevæger sig over i den anden grøft nu, kan jeg ikke tage stilling til. Men jeg kan ikke se, at der ligger noget reaktionært i at sige, at den lov, vi har, er god, bare den bliver efterlevet. Det er ikke mere administration, det er ikke mere papirusseri, det er ikke flere bestemmelser, det er ikke flere embeds-